

PLĘSACZ (1) *sb m*

N sg plęs(a)cz.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII (z Cn) – XVIII w.: pląsacz, plęsacz.

Tancerz; pantomimus, puer manu loquaci, qui natu manibusque loguax Cn: Chironomus – Plefsacz. Calep 189b.

Synonim: tanecznik.

Cf **PLĘŚNIK**

DDJ